பொதிகையி லெழுந்தருளிய

அகத்திய முனிவ ரருளிச்செய்த

ஷடாக்ஷர அந்தாதி என்னும்

ஆறெழுத்தந்தாதி.

இஃது

திருவாரூர்

தியாகராய சுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

காஞ்சீபுரம்.

வீராசாமி முதலியார் குமாரர்

திருவேங்கடமுதலியார்

தமது

இயற்றமிழ்விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுபானு௵-புரட்டாசிமீ.

ஆறெழுத்தந்தாதி

உ

காப்பு - கணபதி துணை

நேரிசைவெண்பா

கற்பகவிருக்கப்பன் கரிமுகத்தனைப்
பொற்பகவிருக்கப் போற்றிசைமுகத் தற்காக்க
தண்டமிழ்மாலையாத் தீக்கவைத்துள்ளான் காப்பாமெய்
மெண்ணெண்ணையாயிரமுந் திறக்க

முருகர்துதி கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆறுமுகமூன்றி பன்னிருதோளுமுண்டங்கையினி
லேறியவேலுமயி லேறியயூர்முன்டேவல்செய்ய
மீறியகிள்களை வீரவாகன்முன் வேலோனகுக்கே
கூறியபோதுவருவான் குமர குருபரனே.

நூல்.

ஆனந்தமாமெழுந் தாவயமமென நாக்கமெல்லாந்
தானந்தமாகி முயல்வொருளாகி சத்தாங்கமுநீ
மோனந்தமுன்றுள விதென்றுள தன்றுள தென்றுளதா
மீனந்தட்டோக்கி யெனைநீயதாக்கிய வென்குருவே.

என்குருவே இருவடையா னந்தமோன மெழுந்திலஞர்
தன்குருவேபறை யீராறுகோலஞ் சமைந்தநமைப்
பின்குருவேவிந்து நாதம்பார்பெரும்பேரொளிக்கு
முன்குருவேமுரு கோனெழுத்தென் றுமூலங்களே.

மூலங்களேசிவஞ் சத்திவிந்தாயுன்று முன்பிறந்த
சீலங்களேயுஞ்சசார்ந்தாவுநின்வழித்தேறியொரு
காலங்களேயொக்க வேகிக்கருப்புக் கடையினின்ற
கோலங்களேமுரு கோனெறிழி இன் குணக்குன்றமே.

க்குன்றமேயன்ப ருள்ளூடுருவிக் குழுகுமோன
க்குன்றமேமுரு கற்றெளஞ் றன்கண்மத்தை மாற்றிடுங்கங்
க்குன்றமேயெங்கு மாறெழுத்தாயருக் காட்டியபொற்
சுணக்குன்றமேயண்ட பிண்டமொன்றாய்நின்ற சூத்திரமே. (௪)

திரமேமுருகாநின் றாறெழுத்தங்கிதன் சிந்தையுற்றிப்
பாரமேயிதெனறுள் ளுணர்சோக்குமன்பர் பழவினைநிட்
டூரமேசிறைதையும் பிறப்பறுங்கூற்றமொழிட நில
வாரமேயெகபாலமுஞ் சாகார்சிவசுத்தர் மானிலத்தே. (௫)

திலத்தேயிறப்பும் பிறப்புமறுக்கன்ம சிங்குமிப்பூ
தலத்தேகிதக்கிலுறுமே முருகாவென் றாறெழுத்தைப்
பலத்தேபிடித்தவர்க் கப்பானாறாகம் மேமொன்ச
சலத்தேமிதப்பாஸ்லார் பின்னை வேறுந்தடையிலவே. (௬)

தடையாதுபாசத் துருவாதுமாலயச் சாராமுகி
லுடைய துகாய முமலயாதவாவ ணுகிலி
படைய தன்னைப் பதிச்சிரைப்பான பாத்துமறவா
யுடைய தெய்வசிங்கு சிவமாகக்காட்டு நின்னாறெழுத்தே. (௭)

ஆறெழுத்தின்மை யறியார்களன்மமறுக்கவப்பால்
வேறெழுத்தில்லை மெஞ்ஞானிறில்லை பாச்சலொடரில்லை
தேறெழுத்தேதயன் சொலுமருக்குழிச் சேறுழ்ப்பின
மாறெழுததந்தான் மறன்புலத்தேயென்றும்வெளவுவரே. (௮)

வெளவுநின்றாட்சன் பிலாதேதராசதரை வெளவும்வஞ்சர்க்
கெவ்வழிமோசத்தற் கேதுவென் றாலெழுதாறுளநின்
சவ்வுரவ் வவ்வண பவ்வுவவ்வகரா தன்மிலானறை
கௌவுவர்கௌவுவர் சொற்பிரத்தாற்றிரங் காட்டியதே. (௯)

கதிகாட்டுமோவொழுக் கோவெழுத்தேவச்ர காயந்தரும்
நிதிகாட்டுமோவெழுத்தேயுண் ணிரப்புதிரப்புமருண்
மதிகாட்டுமோவெழுத்தேயொழுக்கே என்றுள்ளைததபொற்றாட்
டுதிகாட்டுமேகுக நின்றாறெழுத்துள்ள சூத்திரமே (௰)

சூத்திரநீமுடற்சக்காமேருவைச் சுற்றியரை
மாத்திரையுற்சத்கர் சூரியர்போய்வரும் வாசித்தனைக்
காத்திரலாயமட்டி யோகத்திருந்துங் கருமவுனச்
சாத்திரங்கைவரு நின்றாறெழுத்துந் தரிநெஞ்சர்க்கே (௰௧)

நெஞ்சேபொற்பீடந் தேகஞ்சிவாலய நீள்பொறிக
ளஞ்சேயிவைபெறு மாதாரஞ்சத்தியருணிலைவிட்
டெஞ்சாதுணர்வு முருகன்றருந் துகிதன்றனைக்கு
செஞ்சேவலன் றனக்குஞ்சரீரமுஞ்சித்துமொன்றே (௰௨

ஒன்றேமுருகனின் றாறெழுத்தோசையுலகமெல்லா
நின்றேபலபொருளாய்மாறு நாமென்று நீநம்பவ்வே
றன்றேசமையங்களாறுமாய்நின்ற வாதரச்ச நீ
என்றேதெளிந்தவர்க்கே கன்மமாயை யிருளறுமே (௰௩

இருளறுமெங்கு மொளிபாய்நிரம்பு மிரவுமகன்
மருளறுமாயனும் மர்ச்சதுக்க சுககர்சுரன் மனநற்றுயர்ந்த
பொருளறுகோணதனுள்ளேயறியபொறியுமாநின்
றருளருஞ்சல வேலையுனதெழுத்தாறனவே. (௰௪

உன்னரிதாமுருகேசனாறெழுத்தினை யுச்சரிச்சார்க்
கென்னரிதாம்பொரு ளொன்றிலையே யிறப்புப்பிறப்பும்
பின்னரிதாமிவை பேதமறிப்பேசிற் பிரமனிடத்
தன்னதிகாரமுந் தப்பியபாணிமை தானவனே. (௰௫

தானவனுநு விநாயகனுஞ்முகன் சங்குசக்கர
வானவனருத்ரன் மயேசுவரனீசன் வடிவவையே
யானவனுறு முசதசன்பாசம யதனமுரு
போனவனிவமறமுச் தாமேபொருளெனக்கொண்டவனே (௰௬

கொண்டனைகையிற் பொறைறவேலன்பின்புறுகொக்கிரண்டாய்
கண்டனைமஞ்ஞைஞ்யுஞ் சேவலுமாய்வரக் காரணத்திற்
பண்டனையாது பகவனிப்போதவன் பாலனென
விண்டனையாரெழுத் தாய்முகமாறுடன் மேவியதே (௰௭

மேவியவாதி சிவாயசதாசிவ வேலதனி
லாவியநம்பெரு மாமுசாவென்றுன் றுறெழுத்தே
தாவியவுள்ளம் தாகவெண்ணிற்றைத் தரித்தனையே
கூவியபேர்கண்முன் னஞ்சலென்றேவந்துகூடுவையே (௰௮

கூடுவையன்பருள் ளாலயமென்னவுங்கூடியிருந்
தாடுவைநீமுருகே யுறெழுத்தினை யாரொருவர்
நாடுவர்நீயவர்கண்மற்கொடைத்து நரகரிதப்
போடுவைநீயென்று கண்டோரடைவா வற்புத்தியிதே (௰௯

புநீமுரு கோனுறெழுத்தின் பொருளறியச்
புநீசிவமாயெங்குமாய்நின்ற சர்வமுமாச்
தியுநீயன்பர் பார்க்கின்றஞானத் தெளிவுகரு
த்தியுநீயன்றி வேறில்லையேதமுடிந்திடமே (௨௰)

முடிந்திடப்பேர்சற்ற மோனமெஞ்ஞான முதல்வநின்னைப்
படித்திடமேபதி பாசம்பசுவிருட் பற்றற்றதும்
முடிந்திடத்தாமென்று நாமென்றமாயையும் விட்டிடையும்
முடிந்திடத்தப்புறத் தப்புறத்தானோர் மன் சாறுமதே (௨௧)

றுமென்பா முருகோனுறெழுத்தின் சனியையன்மேட
றுமென்பாவை பலவுமென்ச்சட் புரிந்துள்ளாய்த்
தானுமென் மலிர் றமையூ சைகற்றசோதியொர்தா
றுமென்பாரியென்றுமென்பா நின்பாலன் றறிவதுவே (௨௨)

றிவதுவேதத்தின் றுறெழுத் கந்த தத் தாவடிலே
றிவதுவம்ல ழுந்த ட ண் ததறமபருஞ்சித்திவாய்ச்
சறிவதுமப்பத ந்மே றமறமத்த் துகாந்தமுடி
றிவதுகண்டிதன் றுனம்மதன்ந்த பணங்களே (௨௩)

தானவமெழுதூர் யொந்தெழுக்க ம் றெத்தமெல்லாஞ்
தாகநாமென்ன முருப்பண்ணுய்வார்த்தயைத் தூங்குதத்கோ
தாரமாகி யமுர்டிறபு பருயருசா
மாதாவனொவு முமெருமதாயபர தே மொழுத்தே. (௨௪)

நெழுத்தாதின் றறியாகமமைரு முனனியபயமாற்
பமெழுத்தவ்வெழுக தேயம்மைமேசவி பிறன்களப்பா
மெழுத்த ன்சலட வானவர்தமவ ஞெடுதப்மைச்
றெழுத்தாறுமோர் வேலாயெடுத்த திருவுருவே (௨௫)

ருவுருவாகிய செவ்வேண்முருகனைஞ்சித்தையுள்ளே
ருவுருவாய்நின்றவாறெழுத்தாயன்னே யாண்டென்றனென்
றுருவ நுவாய்க்கொள்ளப் போகாதவரவருள்ளத்திலே
ருவுருவெப்படி யப்படியேநின்ற காரணமே (௨௬)

ரணகாரியம் ரண்டையுந்தாங்கிக் கடவுண்முன்னாட்
ரணஞான் முகமாய்ப்ரவேசிப்ப மொங்கழலை
ரணகாப்பதனவேயருவுரு வாயநந்த
ரணரு முழங் சங்கரவேடமுநண்ணினதே. (௨௭)

[illegible]
லெண்ணினகாரிய மெல்லாந்தரும்பொரு ளெல்லையில்லாக்
கண்ணினாறெழுத்தான் மெய்ஞ்ஞானக் கருப்புயர்ந்த
மண்ணினும்விண்ணினு மியாவுமொன்றாய்நின்ற மாமயமே

மாமய மாமுருகோனாறெழுத்து மட்டற்றநாரி
வோமயமாமவ்வு முவ்வுமகாரச்சுழுத் தோங்குமுச்சிப்
பூமயமாய்ச்சிவமாய்ப் பரையாய்ப்பரற் பொருளாதி
நாமயமாய்ப்பொங்குந் தானுமிருந்த ரகசியமே. (உக

ரகசியமாமுருகோனாறெழுத்தையும் நட்பினர்க்குச்
சகசெயமன்றி யவசெய மில்லைத் தொழுதிடப்புக்கன்
முகசெயந்தப்பர மோகதப்பேதக முன்னம்போ
டகசெயமுச்சமுஞ் சங்கரம்மட்டு மருமாதியமே. (உஉ

ஆதிபராசக்தி கைமெய்ப்பாலவன் பிரியன் முருகன்
சோதிமுகமைந்து மாறுமுகமுஞ் சூரிக்கதிர்வேற்
கோதிலிடப்பமயில் கொண்ட தமாலகுளிர்கடப்ப
மோதியவாகுஞ்சமுந் தாறெழுத்தாஞ்சட ருருப்பமே (உங

கடரீசங்குசச்சோம் வேதகங்கையுமேவிக் கரிசைகுவி
ரீடரீதகண்டம் ... ராய்பட்டேறி வாள்நரக
பிடரீதுஞ்சவாக பெரிபாசோமேரு மாருனையும்
படருப்பமடப்பபாகத யாமெழுத்தப்பி டார்ந்ததுவே. (உச

பரந்தநந்தனன் செய்கை பல்லாயிரமும்பட் டுருவி
நிரந்தந்தர்ந்தாங் கப்பலம்படாசனினை யெழுமாய்த்
துரந்கன்றியம்பு ... நேரியருமெற்றித்தொம் மென்னரடித்
தரந்தாரஞ்சங் காஞ்சிபோய்நின்ற காமெழுத்தே. (உரு

எழுத்தாறு மொன்றாய்ப் பிடிக்கருத்து மெழுத்தொனி
வழுத்தாதுமலமுருகன் பொற்றாளினைவைத் துணர்ந்தே
பழுத்தோனையன்போடாவும் பாமுனைக்கென்
றழுத்தாதகசந்தப் பிறவிக்கடல்விட் டகலிதே. (உசு

பிறவிக்கடற்சூடற் கக்காமாவி லெருஞ்சாக்கி
லறவிக்கப்பத்தென்ப தாறுமச்சானை யயன்சேகயிறு
முறவிக்கமந்திர மூன்றுணங்காமுன் னஞ்செழுத்தந்
துறவிக்கவொட்டான் குகனாறெழுத்தின் சயகர்த்தனே. (உஎ

...சரவணபரக்க காணபலருமை
செஞ்சோலை மலையாவிநன்குடி யாறுமென்பர்
...தன்பதாவென்னு ளாதாரமாறும் வெவ்வேறுருவாம்
...த்தன்சருவ குருவஞ்சடாக்கரப் பேரொளிக்கே. (௩௬)

உருவானவையன் சடாக்கரத்தாகமங் கூறிமுன்னே
அருவானவெட்ட வெழுபாருணையுணர் வற்றவிடம்
பொருவ...றிவு தெளிவாயளவற்ற பேரொளியா
யருவானதீத முருவாம்படிக்கனி வுற்றதுவே. (௩௭)

உற்றதுமெய்விட மிவ்வண்ணமின்னதென் றோதுகினைப்
பற்றதுபற்றற தும்மனப்பாலக மானசெங்கே
பெற்றதெவ்வாந்தரமோ மூச்சுவிட்டது பின்பசைவாய்ச்
சொற்றதுசொற்றிடத் தண்டுளந்தேக்கித் துணுக்கென்றதே ()

துணுக்கென்றுபாமுன் சரணஞ்சரணெனத் தோற்றியொரு
கணுக்கிண்டிலையுடன் பூத்துகாய்த்துக கனிவடிவாய்த்
திணுக்கென்றுள்ளுறைடமுஞ் செக்கரும்பைப்சையுந் திங்களுமா
மணுக்கண்டதுண்டிலை யென்றேநிச பரமானதுவே. (௩௯)

பரமானதாதிசிவமாதி சத்தியுற்பத்திமுச்சி
புரமானபார்வையுறுவிந்து நாததத்துதிமௌனர்
கிரமானசற்குரு தேசிகநாயகந் தட்டாரித்தநந்
தரமாமகாரமுகார மோங்காரித்துச் சத்தித்ததே. (௪௰)

சத்தித்தவளவன் றறுமுயவன வடன்வடியாய்
முத்தித்தபச்சை முழுமுதலாய்ச் சண்முகவடிவா
யத்தித்தறுசமயத்தொழி லாறுங்குமாறெழுந்ததாய்ச்
சித்தித்தென்னுவிளை யாடலண்டததின செய்கையதே, (௪௧)

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுமுண் டவ்வாறெழுதலும்
பண்டித்ததற்சதகோடி மகாசதபண்ணுரற்காய்த்
தண்டத்துடலுயிராய பரைசெய்த சூத்திரத்தாற்
கண்டித்தநமசிவாயவென வுருக்காட்டியதே. (௪௨)

உருவானமூலாதாரவட்ட தாலிதமுள்ளின்முக்கோ
ணருவாம்பிரணவச்சத்தி யுட்சவ்வுஞ்சருவமாயச்
சுருவாமகோமுகமவ் வேதியாரய்குளிர்ந்தலிங்க
...மலையிலைகசானே கணபதியானதுவே. (௪௩)

ஆண்மண்ணுறிதழ்நாற்கோணம் பொன்னாறமதனுள்
மீனமின் மூலமதுள்ளிறைவ்வாகுமிவையுவந்த
பானமிர்தமுகஞ்சத்தியதேவி சொற்பார்வதியா
டானுயர்மந்திரநவ்வாகு நான்முகன்சக்கரமே (சச

காமாயவைப்பறுகோணம் வெண்பாத்திதழ்காண்குணம்நாற்
றாமாயருளவுவப்பலங்கார முட்டிநமையதாய்
வாமாயசேவிதிருமுகம் வாமமாமந்திரமே
இராமாயதோதம நாராயணசாரி செய்கையதே (சரு

அரிவன்னிசெம்மைமுக்கோணமுமூன்றிதழ்மூன்றாநீரன்றாந்
தரியுன்மைநவ்வருசிவஞ்சத்தி பார்வதிதானுமாதாம்
பரியுண்ணைநோக்காமச்சாமுகம்பரிபாலமறந்
தெரியுமமைமந்திரஞ்சீசாமுருத்திரன்சேவடியே (சசா

அடியானவாயுவறுபதுகோண்டமு றுறிதழ்மேற்
றிடியானிரண்டுகுணம்பொருட்பார்வவ்வுமேகலிங்கம்
பிடியானசாம்பவி சத்திமுகநசநபுருடாருட்
கொடியானமந்திரமே வாமயோகான் மேனாறுங்களே (ச௭

தோற்றியானது தாரிவட்ட நல்கொரிகழ்நண்
டேற்றியமோறகுணமவ்வும் பாம்பற்றியேபிரியுந்
சாற்றியபங்கிலாமமேனான்மணிதேவி யீசானமுகம்
போற்றியவ்வலர்ஸ்ரீபுர்சதாசிவ பூரணமே (ச௮

பூரணமாஞ்செவ்வான்காலவலைவட்டபூதியிலை
சாரமூலமுநாதாறுஞ்சோபிரமதாமரைமேற்
காணவவ்வுமணஞ்ஞானஞ்சகற்பிறைகாட்சியுமா
யாரணயோகப்பார்சத்தி தேவிநின்னங்கமதே (ச௯

வயலிதழ்பர்தொடென்றிறு நின்றவெழுத்துறுப்பாங்
காயமுட்சக்கரமலெழுத்தாகுமோர் சாத்ரமுயிர்
பாயும்பிரணவமே பனைதோற்றம்பல சித்திற்கொண்
டாயுமுடற்பொருளாவியும் வேட்சுழியானந்தமே (ரு௦

சுளியாதொருவர்க்குந் தோயாதிதன்பார்க்குத் தோயும்வெட்ட
வெளியானைப்பில்லையென்றுநா னனித்தம்விளங்கியசொற்
றளியாவெழுத்துள்ள வாதயோமறுப தற்பரைவிட்
டளியாதிசதற் குருமுருகோனின்றதிசயமே

…றெழுத்தாகுஞ் சிவமுமறுமுகமாயக
செயுமூர்ப்பரைநெற்றிக் கண்ணெனக்காட்சியுமாய்
செயுமாமயில்வேற்சத்தியாவுங் கைவேற்படையாற்
றிசெயுமன்பர்முன்னோங்காரவட்டத்துட்டோன்றியதே. ௫௨

ஓங்காரவட்டத் துளாதாரமாறும் விட்டோங்கியரி
ரீங்காரவட்டத்துளே விந்துநாதமிணைச்சுடர்மேற்
றாங்காம்பரசிவமாகியொன்றாகிப் டாவெளியின்
றூங்காரத்தாண்டவியா றெழுத்தாறுமுகத்தம்மையே ௫௩

ஆறுமுகத்தம்மைவேலாயி நின்னெழுத்தாறுமுரு
வேறுமுகத்திற்கிலக்கோர் முகமில்லைவெவ்வினையைச்
சீறுமுகத்திக்குமாராயியன்பர் சிந்தித்துநுனை
பேறுமளித்தவட்குள்ளெழுத்தாந்திறற்பெண்கொடியே ௫௪

பெண்கொடியேபாமாயி சிவாயபிரணவத்தி
நண்கொடியேமுருகாயி குகாயிரலமுடையட்
பண்கொடியேயென்னுளமே யிரவும்பகலுவிடா
தண்கொடியாகிசடாக்கரியீஸ்வரியம்பிகையே ௫௫

அம்பிகையைப்பத்தோரக்கரிசசககரியர்பார்த்தமை
தம்பிகைவெவ்வினைச்சங்கரிகுலிச [illegible]
நம்பிகையைந்துடையான்றொழில்வாசிச்சசர்தனோக்
கும்பிகையம்பரவல்லி சடாக்கரிகுண்டலியே ௫௬

குண்டலிபாரதிலக்குமிபார்வதிகோமளைப்பூ
மண்டலிசாம்பவிதேவி மநோன்மணிவாகினிப்ர
சண்டலிகாரியகாரியுகாரிசடாக்கரிமா
லிண்டலியாண்டெண்ணிரண்டுருவாய்நின்றமின்னொளியே ௫௭

மின்னொளியாயண்டபிண்டசராசரம்வின்னுமண்ணுந்
தன்னொளியானசடாக்கரிசாம்பசதாசிவனென்
றன்னொளியீஸ்வரன்ருத்திரன் மாலயனேதரிதா
மன்னொளியையவர்க்கு மாதாவுந்தையலுமானவளே ௫௮

…தாபிதா குருதெய்வம் பெறுதவமற்றுமுள்ள
…தாவலியிட்டகாமிய மோக்ஷசடாக்கரமென்
…ரமென்றனுடற்பொருளாவியருட்பலனின்
…ரவிந்தமுந்தர்சென்னைக் காக்குபராசத்தியே. ௫௯

பராசத்தியுத்தமி பாசாங்குசத்தி பஞ்சடர்மா
திராசத்தி நிறைணி பூரணி காரணி நின்மலியாம்
வராசதகியாதிலங்கையிட்ட வைரவி நந்
தராசதகிருத்திசடாக்கரித்திட்களத்தாண்டவியே கா

தாண்டவிகோரிமகிடாசுரன்கிரந்தட்ட பூபத்
தீண்டவிபாகபராக்கிரமகுலிநிரிராவம்
பூண்டவிராகிதிராகிபொன்னோடையென்புன்மையறுத்
தாண்டவபஞ்சசனைபவம்பபரெழுத்தானதியே கா

ஆதந்தியம்மையபே பருகுயிகாசக்தி
தாநந்தகாலவடவார்கனிக்கச்சிபுபா
மாநந்திபேதாமாமருமிநீல நிசம்
தேநந்திபூங்குழல்வாலை புவனைதிரிடைமையே கூ௦

திரிபுரையாறெழுத்தாயகாரிதங்களிசிந்தமுழவத்
தெரிபுரையம்பிகையம்பிகைமேவற்கொண்டேநித்துயிலைப்
பரிபுரையென்னுளமே கோயிலைப்பற்றும்பாலுமாய்
மரிபுரையென்னைகநின்னசமாக்கொண்டபாதங்கியே. கா.

மாதங்கியன்பர்பிறவிக்கடலைவடவனலாய்க்
கோதங்கிழுன்வினைவினையைக்கூற்றையுங்கோதியுலைத்
தேதங்கிநின்றவிளையாடும்பெண்பிள்ளையென்செவிக்கே
போதங்கிலியையுர்சவ்வுமொன்றுமியபூரணமே. கா

பூரணைபைலயெனப்போக்கும் யிறப்பைப்புணர்கிலியுங்
காரணநின்னருட்காடடுஞ்சவ்வெனக்கன்னிகைநின்
றூரணகற்சொருபம்மவநாக்குளையாறெழுத்தி
றூரணநான்முகணைமுகமாய்நின்றநாயகியே கூ

நாயகிநின்னன்பர்பாசத்தையற்சிக்கும்நற்கடம்பத்
தோயகிலாரமுஞ்சாந்தமுங்கொண்ணைத்தொடையலுநின்
சேயகிலாண்டமென்றேத்தியவாதிதிருமுடிக்கே
யாயகிலாண்டமுந்தேக்குநின்றுமொழுத்தக்கரியே கூ

ஹரிவோய்நமோத்துசிந்தம் மகாரம்முதலவ்வளவுத்
தெரிவானமந்திரமீராறெழுத்துநின்சித்திஸ்பல
வரிவாகியவண்டபிண்டசராசரப்வேதவெவ்வும்
வரியானதுங்கண்டதவ்வுஞ்சிவாயவசிவென்பதே கூ

வுஷ்ணுஞ்சிவாயவசியென்றுமந்திரமஞ்சுடன்மூன்
றெவ்வுஞ்சடாக்கரமும் மண்டலத்தினுமொட்டவுடன்
சௌவுஞ்சிவஞ்சத்தியச்சத்தியாவியைக்காக்குமவ்வுஞ்
சவ்வுஞ்சிவசிவவென்பாரிருவினைதாணறுமே ௬௮

அறுமாம்பசுவென்னுமையன்குருவின்வந்தானடைந்தோர்
மறுமாதர்கர்ப்பஞ்சனனித்தோர்கள்வந்தைபலவுஞ்
செறுமாப்பாகுஞ்சிவைத்துவர்க்கையைநிக்கின்றுதிலேட்
பெறுமாதவற்செழுச்சாறுங்குடிலைபெருநெருப்பே ௬௯

நெருப்புநெருப்புபிரணவமெண்ணுரற்சனைஞ்சகஞ்சர்க்
கிருப்புநெருப்புசக்பாடற்றினைண்டர்ச்சாவிவெண்ணெய்க்
சுருப்புநெருப்புனறுகணர்மேப்ச்சண்டகளிபைலைப்
பொருப்புநெருப்பவிறுப்புறாணுணைபொறிக்கொழுந்தே ௭௰

கொழுந்தேமாகக்குன்றேயிரத்தச்செம்மைடமுழ்பூச்
செழுந்தேப்ரகாசித்தைவிரோழலசெண்டிசைபவனை
தொழுந்தேவருந்தொழில்வேதப்பரம்பூமாதார்த்தெய்மை
யமுந்தாமுன்பெற்றசேனைதிபரோபுத்தகசியே ௭௧

ஹரிஓமரகாவவ்வஞ்சிவாயங்கிலியஸ்ஸிசமாக
கிரிஓமையுங்கிலியுஞ்சவவஞ்சவ்வுங்கிபாயய
மரிஓஞ்சொரூபவருட்செயரியரியஞ்சரியும்
கிரிஓங்கிலியுஞ்சரஹணவாயிரிகைகுருவே ௭௨

குருவாந்திரிபுரபவநபவாயிகுமரியகா
திருவாந்திகழொண்பவ்வவ்வுமணசிவச்சகடலே
மருவாம்பரிபூரபசிவமானந்தவாரிபெருங்
கருவாஞ்செயமலாளிபவநமவாயிகயற்கண்ணியே ௭௩

கண்ணியென்றுஞ்சரஹணபவதேவிகமலநரி
நண்ணோர்புரமெரித்தோன்மூவைப்பெற்றநாயகியே
பெண்ணீவர்க்குமாயமென்று நின்றபெருஞ்சுடரோ
யண்ணீரொழுத்திற்குந்தாயாகியந்தவருட்பொருளோ ௭௪

அஆஇஈஉஊஎஏஐஒஓஔவெனுமைந்தெழுத்தி
இரிஓஞநமசிவாயவென்றெட்டெழுத்தி
உஊஎஏஐஒஓஔவென்பதாமைம்பத்தோரெழுத்தி
[illegible]வும்மௌனமதாய் நின்றதப்பிகையே ௭௫

அவ்வுமுவ்வுமவ்வுமாகிநின்றிங்கொண்டயங்கியுஞ்
சவ்வும்பனாசிவயாதுங்கொங்கென்றசத்தமிரண்டு
மௌசரவணபவ்வென்றனுங்ஙனத்தொருவனரு
ளவ்வுயரிகூவிரண்டையுந்தாங்கிநின்றவெழுத்தே. ௭௬

அரிக்குமுசற்பொருளெட்டொருநூற்றுமண்டபிண்டமுமங்
குரிக்குஞ்சடாக்கரத்தோசையைப்பற்றுங்குணமறிந்துச்
சரிக்குந்தொழும்பர்க்குளதாமாறுநூற்றங்குமிருண்
மரிக்கும்பரவெளியாகுநின்பாதம்வழிப்படுமே ௭௭

வழிப்படுவாசலில்வாசியுள்வாசலில்வாங்கியப்பாற்
கழிப்படுமேழெழுதெங்கிலையைக்கோர்த்துச்சுழித்ததெல்லா
ரழிப்படுந்தன்றலைமேலையன்கையெழுத்தஞ்செழுத்துஞ்
சுழிப்படுநீர்பின்புமேதுலையமாகுங்கணவினுமே, ௭௮

கதமானமாயமிக்காயர்விட்டாவிக்கடக்குமுன்னே
பதமானபாவினைத்தன்னைமாக்கிவசியெனும்புற்
பதமானயெண்ணிலாவெழுசத்தேதிநின்பாததரி
சதமானயோகியழியாவொக்காலமுஞ்சத்தியமே. ௭௯

சத்தியமூலத்திராவினையூன்றிச்சாதிலைமேற்
பத்தியதீயிற்சாக்கிறுமெல்லையும்பாழ் [illegible]
முத்தியசர்க்கலையூன்றுவிழுடிவிழுனன்னை
யத்தியசிவனைவைமாசகாட்டுநின்னறெழுத்தே, ௮௰

ஆறெழுத்தானநின்னுநந்தமைமர்யந்தோரக்கரத்திற்
கீறெழுத்தோறெழுத்தைந்தெழுத்திறெழுத்தேத்திலை
மாறெழுத்தங்கிடிவாய்நடாசலவாசல்புகுந்
தூறெழுத்துண்ணேமிர்தம்சிவயோகிக்குதற்பனமே. ௮௧

உற்பனமாகியவேங்காவட்டத்தையூன்றுவி
யற்பனமாக்கையினுள்ளேசிவாவெனுமக்கரத்தைச்
சற்பனபாடைக்குந்தயாவெத்திக்கினுட்டாகியன்பா
நிற்பனயோகிதடசழியாதிதுநிச்சயமே.

நிச்சிநிலாக்கொழுங்காறெழுத்தங்கிலையைநின்மலமா
யுச்சியுமூலமுநோக்கிரண்டாமைத்தோறெழுத்தா
லச்சினைநாட்டிசிவாக்கினிமூட்டிநெருஞ்சண்டபிண்டம்
வச்சிரயோகம்வளர்ப்பவன்வயிரமசாசித்தனே.

த்தனுஞ்சீவனுந்தேகமும்வாசியுட் சேவைசெய்யுட
த்தனும்பாசமுமாறெழுத்தேத்திப்பதனமதாய்
த்தனுங்கப்பலுங்காற்றுங்கடலுங்கயிறுங்கள்ள
வத்தனும்பாதையும்பார்த்தோடுவார்களையேறுவரோ. ௮௪

றுவதுகண்செவிமூக்குநாக்குநெஞ்சம்பிரண்டு
றுசெய்தநதாங்கதசேநமாதுகுருவெனவே
தறுவதாதியுமந்தமுந்தாங்கிச்சிவநடுவா
றுதலம்வரையாரையும்பார்ப்பதில்லாறெழுத்தே. ௮௫

றெழுத்தோவெழுத்தாற்பெறவாசியையச்சமன்றி
றெழுத்தோவெழுக்காற்கடிவாளமிட்டார்தாங்கச்
றெழுத்தோவெழுத்தாறகல்லணையைவைத்தங்கவடி
றெழுத்திவெழுத்தோவெழுத்தேசதிடவாநர்தமே. ௮௬

அந்தச்சுத்திபின்கலையாதியிலேயிடையாக்கிவர
ந்தகிற்பாய்ந்துசுழிமுனைபோய்பெருவெள்ளத்துள்ளாய்ப்
பந்தத்தனற்கதிர்பான்பகிரதப்பாப்பமுப்பா
ரிந்தக்கன்சாடசிகிப்பாலென்னையாண்டவிறையிருப்பே. ௮௭

றையிருக்கும்பிடபெய்திறுங்கநடவிடப்புகுந்தான்
றையிருக்குங்கலைகொப்பறுமட்டுருவலன்றிச்
றையிருக்குப்படிக்குதலங்கொஞ்சஞ்சினுக்கைவிட்டோர்
றையிருக்கத்துறைசென்றடக்கனிக்தொடக்கறுமே. ௮௮

தாடக்கறுமின்பமுந்துன்பமுங்காட்டிச்சுமந்தலையம்
டக்கருமெய்பொய்விருப்புவெறுப்பெனும்வெட்டவெளி
டக்கிறபாதைநடக்கரியாமனடக்குமிந்தச்
டக்கறுப்பார்மனமற்றதெல்லாங்கெடுசாத்திரமே. ௮௯

த்திரம்வேதஞ்சமயம்வண்ணாத்திசண்ணீரில்விட்ட
த்திரம்போம்படிபோமநனேயர்சமுத்திரமோர்
த்திரங்கொள்ளப்பனுண்டதினொருபாழுமில்லை
த்திரமுங்குலமுங்குடிபோய்நின்னைக்கூடினர்க்கே. ௯௰

டினதாருனைக்கொண்டவனுருகுருக்களவன்
டினமந்திரமாறுமின்னுன்கும்பொய்பபாரிருணீ
டினபோதுமெய்ஞ்ஞானவதீதவிலாசவெளி
டினதும்முங்குதின்றதுநீவள்ளிநாயகமே. ௯௧

நாடகத்தேயானநாமேனாறுநாமேனன்னநட்பலுணைந
தாயகமென்னுந்தாமேதிரிசொல்லுந்தானிறந்தும்
போயகமும்புரமும்போன்றதாம்பரிபூரணத்தே
யாயகலாதிடமொன்றாகக்காட்சியறப்பெற்றதே. ௯௨

பெற்றாளும்பொய் பிறப்பித்தானும்பொய் பெண்டிர்பிள்ளையும்
பொய்,உற்றாரும்பொய்உலகத்தாரும்பொய்நம்முடம்புயிர்பொ
ய்க், கற்றார்பிதத்தலும்பொய்ச்சமயாதிக்கடவுளர்பொய்
முற்றுமூலைவள்ளிபங்கனெங்கோன்மெய்யன்முன்னிற்கவே ௯௩

முன்னிற்பதாரவன்முன்னிற்பதாருமுறுகணவ
னென்னிற்குந்தன்னிழறன்னிடமானவத்தன்மையைப்போல்
தன்னிற்குந்தன்னிழல்தாழ்ந்ததனோடுசெழுவியப்பா
லுன்னிற்குமுன்னிழலுனுன்னிடத்திலெவ்விக்கங்களோ. ௯௪

ஒடுக்கமுந்தோற்றமுமுன்னையலதில்லையுன்னையுன்றற்
படுக்காட்சிக்கவும்பாரிருவினைப்பற்றமறு
பிடிக்கமும்பின்பமுமில்லாதடத்திலிருவருமற்
றடுக்கவுமுன்றனைச்சென்றுதித்தம்வந்தாடினதே. ௯௫

ஆடினபம்பரமோசையின்றேறவெறித்தாண்டமோ
சாடினதாபரமோலைசைபோனதென்றன்றுயிருங்
கூடினதம்மையும்பணுமுன்றன்படுகுழிவீழ்ந்
தோடினதெவ்விடமவ்விடநீயென்றுணருவதே ௯௬

உணராதபோதமுறையாதுடற்பொருளாவியொன்றைப்
புணராதபோகப்பிறையற்றசோதிப்புலன்குழைய
மணராதவாச்மகிழாதவாணந்தவள்ளிபங்கன்
கணமாதிலெனனைப்பிரியாச்சிவநின்றன்கண்வடிவே. ௯௭

வடிவம்பொருளருண்முக்குணமாக்குமணமுமடி
முடிவுமில்லாதமுடிவினைச்சூட்டிமுருகனென்றே
படிகற்றனிற்கண்டகாட்சிப்பிரவஞ்சப்பார்வையற்றால்
விடியும்பொழுதிலிரண்டுமொன்றேசெய்வர்கேறில்லையே

இல்லையுண்டென்பகிரண்டுஞ்சொல்லாதவிடமதுன்னைக்
கல்லுருஞ்செம்பையுமண்ணையுங்கூட்டிக்கணியுறுதன்

தொல்லையிற்போனவுயிருடன்கூடியுதவிசெய்யா
தல்லையிற்சுத்தத்தவாராகவன்பற்றாற்றுவதே ௯௯

ஆரத்தனுமக்களிப்புமின்னதென்னவோராகமத்தாற்
பார்த்தனும்பேசப்படாமையுமெங்குப்பராபரமாய்
நிரத்தலுமொன்றுநிலாதமையுநினைப்புமறப்
பிரத்தலுமெய்தலுமில்லாதகோற்றநியவ்வண்ணமே ௱

எவ்வண்ணமெவ்வுருவெவ்வுயிரெவ்வுளமென்றறியாச்
செவ்வண்ணனுமன்களுவையற்றநின்சேவடியாச்
சவ்வண்ணமென்றரன்சங்கரிகோரநற்றான்கவர்ந்த
தவ்வண்ணமாகுமென்றபேசவையமறிந்ததுவே ௱௧

வையஞ்சலமங்கிகால்பான்பலவுயிர்வான்முடிவோ
டெய்யும்பரமுசுற்சார்வுமெல்லாமெய்ப்பிரான்முருகா
தெய்யனநின்றநின்றருட்சிலம்போசைத்திருவிளையாட்
டையநின்னங்கமென்னச்சமாய்நின்றவாறறுதமே ௱௨

ஆறெழுத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலை.

இஃது
இலக்கணவிளக்கம், நல்லூர்ப் புராண
முதலியவை யியற்றிய
திருவாரூர்
வைத்தியநாத தேசிகரால்
செய்யப்பெற்றது.

சென்னை
சுதேசமித்திரன் ஸ்டீம் பிரஸில் அச்சிடப்பட்டது.
1913.

விலை அணா 2] [தபாற்கூலி வேறு.

சிவமயம்.

முகவுரை.

திருவாரூர்ப் பண்ணிபாலியானது மூலாதார க்ஷேத்திரமானதும், சப்த விடங்க க்ஷேத்திரங்களில் முதன்மை பெற்றதும், மகாலக்ஷ்மியே ஸ்ரீ பாத தாமரைக் கணவனையடைய வழிபட்டஸ்தலமானது நிறை செல்வத் திருவாரூரிற் பள்ளிகொண்டருளியிருப்பது, ஸ்ரீ கனகவசந்த தியாகேசன் பீடம். அவ்வூரில் பரம்பரைச் சைவ ஆசாரிய வமிசத்தில் உதித்தவர், இலக்கணத்தொகுத்து இயற்றிய சான்றோர்களைச் சிறப்புப் பெயர் வாய்த்த திருவாவடுதுறையாதீனத்துச் சுவாமிநாத தேசிகரால், "......... என் கண்காணத் திருவாரூரிற் சிறப்புறச் சைவ நூல்களிலக்கண விளக்கம் வகுத்ததை பெழுதினன்" என்று புகழப்பெற்றவரும், பொம்மைப் புத்தகத் திரட்டுகளான ஸ்ரீ சிவஞான யோகிய சித்த சுவாமிகளாலே சன்மானிக்கப்பட்டவரும், பலராசர்களால் போற்றப்பட்டவருமான ஸ்ரீ வைத்தியநாத தேசிகராற் செய்யப்பட்ட தென்பர். தலத்தின் மகிமையும், இயற்றியோரது பெருமையும். நூலினது நயமும் யாவரும் அறிந்ததனால் கூறுதல் மிகையேயாம். இந்நூற்பிரதி இப்பொழுது கிடைப்பதரிதாகி விட்டமையால் நாட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு, அதுவரை செல்விற்கிரையாகாவண்ணம் அச்சிட்டு முயன்றேன். பிழை மலிந்திருந்த தவியல்பாகையால் அறிஞர் பொறுத்தருள்வதோடு, அன்புகூர்ந்து எமக்கறிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

அதனிற் றமையுமென்னும் நமக்குரிய அவகாச காலங்களிற் பரிசோதித்தல் முதலிய சகாயஞ் செய்த

சீகாழி ஸ்ரீமான் சபாநாயக முதலியாரவர்களது கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமத் பொன்னோதுவாரவர்க்கும், தரங்கம்பாடி வித்வான் ஸ்ரீமத் முத்துத் தாண்டவராயப் பிள்ளையவர்கட்கும் என்றுங் கடப்பாடுடையேனாயினும், இக்கிரந்தத்தை விரைவிற் பிரதிசெய்து விரும்பி ஊக்கியுதவிய மாயூரம் ஸ்ரீ முத்தையா முதலியாரவர்கள் உபகாரமும் மறக்கற்குரியதன்றாம்.

இதுபோலிவர்களாலுந், இவர்களது சந்ததியார்களாலுஞ் செய்யப் பெற்ற அநேக நூல்களை வெளிப்படுத்த முயன்று வருகின்றேன். அவை எளிதில் நிறைவேறுமாறு திருவருள் கூட்ட வேண்டுமென்றெல்லாம் வல்ல கடவுளை இறைஞ்சுகிறேன்.

இலக்கண விளக்கபரம்பரை
திருவாரூர்-சோமசுந்தர தேசிகன்

ஒப்பதின்மை சுத்தத்தராகிவிடா மோனநற்பத்
தொடக்கின்மை யொன்றோ செப்புவனோ—இம்பர்புகழ்
வன்மீகநாதனருள் வைத்தியநாதன்புலவி
தன்மீது நாட்சித்தக காலம்.

கவி. வீரராகவ முதலியார்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மண்டலம் போற்றுந் தண்ணிய மதியு
மருமலர்க் கொன்றையந் தாருந்
தண்ணளி சுரக்குங் கங்கையு மருகுஞ்
சடையினில் வைத்தருள் முக்கண்
அண்ணலார் நிறையுஞ் செல்வமார் திருஞ்சீ
ராரூரிற் பெருந்தகை தனக்குப்
பன்மணிமாலை புனைந்தனன் பரவும்
வைத்திய நாதசற் குருவே.

சிவமயம்.

திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலை.

காப்பு - வெண்பா

மின்மணி மாலைப் பெயரான் வீதிவாரூர்ப் பெருமான்
பன்மணி மாலை பணைவுற — முன்பணி
மொய்ப்புத்தவா தாவியுட லீறுசெய்தோனைக் குண்டிகைநீர்
சாய்ப்பித்த வாதாவி தரும்.

நூல் — வெண்பா

பூமேவுநாபியான் காணாதாண் டரிக
தாமேவுவானை யென்று சாற்றுவன் — நாமேவு
காவாரூர் வீதிவிடங்கா ரேரா ரண்டமலர்க்
காவாரூர் வீதிவிடங்கா. ௧.

கலித்துறை

காவாயெனச் சிறுதேர்வருத்துணர்ந் திணங்
கைதொழுது
நாவாய்த் தழும்பப் புகழ்ந்தேன் பயன்கருதி
நாடின் முபமைக்
தேவாயத் தேவுக்குங் கோவாய் மணிப்பொற்
சிங்காதனஞ் சேர்
பூவாய் மதிக்கண்ணி யாரூர்ப் பிரான்பதம்
போற்றுமினே. ௨.

விருத்தம்

மின்னெறித்த விரிசடை தாங்குமுன்
பன்னெறித் தவமாற்றிய பண்பினா
பொன்னெறித்த மெய்ப் புற்றிடங் கொண்டவர்க்
கென்னெறித் துணை யென்று தெளிவரோ. ௩.

கலிநிலைத்துறை

தெளியாவுளத்தோடு மென்னுயிர் கண்ணீர
தெளித்தோடமுன்
குளியாத மெய்யுங் குளிக்கும் விறற்பாக
கோல் கொளுவாய்
தளியாயிரங் கொண்டவாரூச் சேயூர்தி
தணியாவுளக
தளியாவுமொடு மின்றேறி முன்றேறி
யாய் காணிலே. ௪

கலிப்பா

நாணு மயன்மால் கதிர்முடி காலா பிராமாங்
கோணு மறை பெருமை கூறுந் தாமன்றால்
நாணாற் புன்றமிழால நாமேபுகல வலமேலெந்
சேணார் மதிலாரூர் தெய்வ சிகாமணியே ௫.

விருத்தம்

மணிமுடி யிமையோர் தூவு மலர்மது
பெருகசுவீதிக்
கனிமுடி நெடுநீகோமுகித்
தலத்திடைத் தரிகரு மாரூரப்
பணிமுடி யெழுதைபாதம்
பணிந்தெழுபத்தைந்து மோதா
பிணிமுடி யெழுபிறப்பும்
பிறந்திறந் துழலுவாரே. ௬.

உழலு மதிலுமவுணரு பொருகை நொடியிலழித்தா
அழலு நகைசெய்மறை முதலமலர்க் கமலைபணிபவர்
சுழலு மனமுமில்லொரு துரிசு மிலர் நண்மொய்தரு
நிழலுமலருறை திரைநிறைகொள் கடலுமுடையரே ௭.

உடையதலீசர் நடனவிநோத வுமை யொருபாகர்வாழ்
கடைமணிமாட நிறையொளி வீசுகமலை யணிவீதிவா
யிடையிடு கூடை யட கறுகூறுமிவளொடு பேசவே
யடைகுநராகி விலைதொடுசேர்வர் மூதுணர் வாளரே. ௮.

ஆராயமை யிமையோரார் பணிபுரியுந் திருவாரூர்ச்
சூரா மணிப்பிறை யாகிய முடியானடி தொழுதோர்
பேரா யிறவி யின்பமினி யடையாரென் முடிபுரை பொற்
றோரா தெய்வ மலர்ப்பாய வினைசார்வா ரவர்தாமே. ௯.

வெண்பா

காமன்பு வைத்த நெறி சைவத் தபோதனர் போ
னேமமா மெய்யுரைத்தா மெய்த்துமோ— நாம
னடலை யுடல் பூசார் தாமா மெயிநத
நட லையுடல் சோரமறன். ௰.

கலித்துறை

காரோனை நினைப்ப நெதான்ட டோனை மனல் செய்திணு
நன்மறவி
ஊரோனை வந்தென்னை யெண் செய்யவல்லவன் றநல்
வா பொழுந்த
பாரோனை கரித்தனைக் கோனை புடைவண்டு
வாய் மடுத்துக்
தேனை பாலை பதிவாய் வந்த
சிறக்கொழுந்தே. ௰௧.

விருத்தம்

கொழுந்தழல நெருடுக்க சிங்கமும் புலியுங்
கொடுத்தவாடையர் கமலேசர்
செழுந்தளிர் மருட்டு மதபாமாரிக் கெர்மான்
றிணை நினை முறைக்கினும் வினவார்
விழுந்தகட் புனலும் மாப்பு முடியங்கா
வெய்யமூலந் தலத்து வேள் பகழி
யழுந்தவ துழுத பசும் புண்வாய் வெதும்ப
வவிர்மதிக் கனல் சொரிந்தடலே. ௰௨.

புய வகுப்பு.

அடல்வேட முன்மேவி நந்தாவ ரத்தாதி
பண்டத்தோர் தலைசெப்தொடை யடையபச் சுமந்தன

அலரோனு மன்னோனை முன்பே யளித்தோனு
மங்குற்றோர் பிறவியாய மைவுறநின்றன
அடுகோபா விம்பாமு மூங்காமலைக்கேறு
மந்தக்கோ வநமூளை யுயிரி ழிய பிளந்தன
அளிவீழு மின்னார் மெலிந்தே யளைந்தொரி
மண்புறமே தொடரவிடு பவிளைக் கொணர்ந்தன
மிடல்சாய வொன்னார் புரந்தாளெழுதகாவி
வெம்பிறந்த கொருவவெவரி கணையைத் துரந்தன
விளையாடலென்னைநின்றோர் சொலக்காளில்
வெங்கட்போர விசையமேறி மிழுதப பிணைந்தன
விரிபாடன் முன்னோர்கள் பண்பாட வியபானை
விருசைக்கே பலவிகன நபனபுரியை பொழிந்தன
மிளிருாரனன்றுன் முனிந்தானெனக்கூடி
மென்சொற்பா விசையின் மிசை புளகித்தெழுந்தன
படர்நீல மென்மாலை பொன்பா விதழ்க்கோதை
பண்புப்பா ணித்தவன பொலிவப் பொலிந்தன
படிமாசற் பொன்னுடர் கண்டோர பளப்போது
பந்தித்தா டவிசையு மலையத் திவிங்கின
பணியாய பைந்நாக வெங்கோன் மணிதுாய
பந்திச்சூடி கையிலுல கிருளைக் கடிந்தன
பணிவீச மின்வீசு வெண்பூ விளைந்தொடு
பைம்பொற்கோ டியர்மதிய நிகரக் கிடந்தன
கடலூடு விண்ணோர் கரிகதேவிழக் கடுங்
கங்குற்போலெழுகொடிய கடுவைக் கவர்ந்தன
கருதாத முன்னூலர் செந்தீயிடைப் பூமி
கம்பித்தே வருமறியை மழுவைப் புனைந்தன
கரைமோது தண்ணீர் விசும்போர்ப் பணித்தோடு
கம்பைக்கே மலையமுது தழுவக்குழைந்தன
கமலேசர் வன்மீகர் சிங்காதனத்தியாகர்
காம்பிக்கா தழகருயர் கனக புயங்களே ௫௩

விருத்தம்.

புயங்கால் சிரத்தொடு கண்ணாயிரங்கொண்ட
புனிதப் பிரான்
வியங்காய மலர்க்கோதை பணிசெய்ய வாரூரின்
மடநாரைகா
ளியங்கார் செயக்கோதை நடமாடுகார்கால
மெமமெண்ணிலார்
தயங்காமற் போனு முறைபட்ட துயரப்பட்ட
தண்ணாலே ௰௪.

தண்ணார் படர்தசங்கம் வண்டின்னாக் கமலாலே
தவழா வெள்ள
முண்ணும்வெண் ணாவுதடங்கா கினதாரூர்ப்புகழ்க் காவே
முரைப்பதலலான்
மண்ணோர் பொய்ப்புகழ் மறந்துமுரையாது
வைப்பாய் வதனமுனறு
கண்ணே தேவரகண்டாலி திவிடங்கா கம்பிக்
காதினேனை ௰௫.

காதிமகன் பெண்போறல் கண்டுங் கௌசலைசொல்
லோதிமகன் சொல்லாணுலக மென்கொல் காயமைத்தி
ராதி மகன் போற்று திருவாரூரிர் சோதி மக
வீதிமக நாக மனேரித்து முறைசெய்தானே ௰௬.

விருத்தம்.

செய்யிருந்தநெற்போ ருரிஞ்சியவடுத்
தெண்ணிலா வுமிழ்திங்கள்
மெய்யிருந்த வாரூரர் சோணாட்டினமன்
கொடிவிடத்தொடு
மையிருந்த கண்ணையுமடலைக்கொங்கையு
மறைவழிப்படர்நாலபோற்
பொய்யிருந்த நுண் ணிடையையுமுடையதென்
புத்தியிற்பொன்மானே ௰௭.

பொன்னங்குடுமி வரை குழைத்துப் புரந்தீபூட்டும்
புரிசடையா
ரன்னம் பயிலும் வயலார் ...
...ணில் காளோ
வன்னம் படு மெய்ப்பசப்பு விழிவழியூற்றி ...
பொழிபுனலுக்
கன்னந்தனியுந் தனிபபோ ...
...மாற்றீரே ௰அ.

ஆற்றிடைச் செல்லுமுக்கோ
...சை கடைப ...
தாற்றிடை யரமைய யாருரக்
காணுவைப் பிரிபாபோலக்
கூற்றிடைவிழியி ...
குருதிகொப்பளிக் கும் வேலான்
சேற்றிடைப் புரவார் பாலைசெலுமோ
சொலுயீரே ௰௯.

கொல்சுனை ...
முத்தமும் வேய்...
... ல் சுடா மாமணிக் குன்றமும் மேகமு
மெங்கணு மேவுமால்
பல்சுர ... கபாலிபிரான் பங்குறை
கொற்றவை பற்றதாம்
செல்சுரமொருது குறிஞ்சிவாய்ச் சென்றன
மோவிறற்பாகனே ௨௰.

பாகினைச் சுவைகற்பித்த பணிமொழியவர்
பொன்பூவென்
றாகிய வேணவா மூன்றகற்றி யாட்கொள்வ தென்றோ
கோகிலச் சோலையாருர்க் குளிர்நிலா வுமிழுங்கூனல்
நாகிளந் திங்கட்கண்ணு றதிபொதி சடையினோனே ௨௧.

சடைமத்தத் தொடுதுத்தித் தறுகட் கட் செவியார்
புடைநெற்றி னககமலைச் செய்புனலிச் சைக் குருகீர்

தொடைமுத்துப் பொருவக் கட்டுளிமுத்துப்
புனைவெண்
படைபுக்குத் தலைவர்க்குப் படரைச் செப்பிடுமே ௨௨.

கலித்துறை.

செப்பத் தொலைவில் புகழ்க் கலைசை நின்சேவடிசேர்
காப்புத்துடைய வடியா ருமன்றி நாளுமொன்றி
மூப்புகழ் மூன்றறஞ் செய்வப்புநது முதற்பதங்க
ளாப்புக தொ க்குப்பெறினு மாதுறுதுப பரிவிலனே ௨௩.

விருத்தம்

பரிவிலா திரிபுரமு நீறுசெய் பவளமேனியனார்
கரியமால் சிரபமுக் கோமுளொழு கமலமானனையாய்
தெரிவிலா விறைகுடியை நோவுசெய் செயலினுரியதால்
வரிகொளோதிமையரி மதர்சல
மலர் கொண் மாசினையே ௨௪.

பிச்சியார்

மாசுபடு தலைகெடுநாற் சமயபேத
மதங்களுந்தென் றுரார் வருத்தவாறு
தேசுபெறு சைவபத்தி முனைந்றேயாகத்
திருவுளத்திலெண்ணியோ தெருவே வந்தார்
நாசியெனுங் குமிழாமெய்ச சண்பகத்தா
நறைவாய்ச செங்குமுதத்தார் நல்லோ ரெல்லாம்
பேசுமுநட தாமரையாம் விழிநீலத்தார்
பிறங்கு நகைமுல்லை யார் பிச்சியாரே ௨௫.

வெண்பா

ஆரமெயன் போல்மய லாற்றுவா பெண்பழியு
நேரே வராமணினைத்திடே—யூரவெண்
சோதி விடங்கா சுடர்விடங்கா வாரூரில்
வீதி விடங்கா மிக ௨௬.

விருத்தம்

மிகத்தமிழ்க்குத் திருவுள்ளமகிழுமாரூர்
வீரசிங்கா தனத்தியாக விநோத கேளாய்

சகத்தருநா லறியினும்பெண் ணறிவுபேதைத்
    தன்மைத்தா மெனனுமொழி சரதமாரால்
மகத்தாரும் புரத்தினை யரபாமாரன்
    மாயவடிவம் மறிந்தான் வளர்பூங் கோயி
லகத்தடிமை யாபரனை பொய்யேவட்குதை
    யறியாற் போமெனச்சொல் லாடுனேனே   உஎ.

கலிப்பா

நாளொன்றுபோது நகைமுடிவின்
    ஞேர்மணிப்பூர்
தோளென்றுந் தோய்ந்துசருதியகப்
    செய்து மென்பா
கோளென்று நீங்கா வென்னெஞ்ச
    குடி கொண்டகென்னே
வாளென் றுபார்வை கொண்டார்வன்கே
    பொறபகமே   உஅ.

விருத்தம்

பொற்றருவிழுந்து விட்டணைப்பூஞ் சடைக்
கற்றருசிலையினர்கமலை மாதரார்
முற்றருகுணமிலர் முத்தமீகிலார்
சொற்றருகிலரிவர் யாவர் சூழிலே   உகூ.

கலித்துறை.

சூழப்பெற்றோ முயர் பூங்கோயிலை
    முறைசூழ்ந்து முன்பு
தாழப்பெற்றோந் திருவாரூர்க் கடவுளைச்சந்தித்திருள்
போழப் பெற்றோ மெய்ப்பணியன்பினரோடு
    பொருந்தியிங்கு
வாழப் பெற்றோமிகழ்ந்தோம் சுவர்க்க காதியில்
    வாழ் வினையே   ௩௰.

விருத்தம்.

வாழ்வை யெமக்கருளீசர் மலைத்திரு
    மாதொரு பக்கமுளார்

சூழ்வயலிற் கயல் வாவு மலர்ப்பொழில்
சூழ் கமலைக்கு நகே
தாழ்வுதரத்தனி போய்வரல் சொற்றவர்
தாமவரல் பொய்த்தனரால்
வீழ்வது பொற்கலை வீழ்வது கட்புனல்
வீழ்வது கைத்தொடியே ௧௧.
தொடிபடாது மக்ககிரியுமொளிபபோமழு
நூற்கடலுந சிங்கதநிற சுருங்கவேற்பே
முடிப்பது மன்னவுலகம் படையமேபார் வேறு
முறறமிவை வித்தையோ மொழியக்கேளீ
ரடிபபதுமஞ் சிவப்பவொ பாவைவாசற்
கன்று சென்ற முதல வன்ன வமரம காணக்
கடிபபதுமவிதி நிறுத்ததி யவாரூர்க்கே
கல்லாகரொ யவரைபாங் காட்டுவோமே ௧௨.

கலிப்பா.

காட்டுசீர் மறைநாலும் பணிந்தவூர்
கமலாது தவப்பெறு கண்டவூர்
நீட்டுசீர் மருமைநதனை யூர்ந்தவூர்
நீரக மூன்றரைக்கோடியுஞ் சேர்ந்தவூர்
நாட்டுசீர்த்தமிழ் மென்மைப படைத்தவூர்
நான்முகத்தனி றுத்திசை கண்டவூ
ரூட்டு சீர்த்தடப்பூமற் புதத்திரு
ருமைபாளை ளூருநர் முதலூரதே ௧௩.

விருத்தம்.

ஊரன்விழி பொற்கனகம போலொ நூமா
முனிவன கைபோலேழ்
பாரன் மகப் போலிவளிழந்த
பைய பூணளித்தவெளிதன்றோ
சேரன் செய்புட்டமிழ்க் கோவைச்
செவியாபரணகடீகக்கை
வீரவாரூரப பெருமானே
வீதி விடங்கப் பெருமானே ௧௪.

மாளாத வினையுடையார் பணியாத வாரூரர்
பாதா வின்ற
தோளாத மணிநகையுந் தளர்ந்தனள்
வீழ்ந் ததுமேல்பாற சுடரு மிப்பாற்
றுளாதே குவதரிது மறைப்பா லுண்டெங்கு ரம்பைக்
கங்கெ செல்வார்
ஆளாக்கிக் கொடுங்கூற்றங் கொலைநற்கப்
பயிற்றிய கூரயிலி ஞனே ௧௫.

ஆய்ச்சியார்.

அயில்கொண்டவிழிப்பாக ராரூர் வீதி
யாய்ச்சியார் செம்பவளவாய்ச்சியாரே
செயிர்கொண்ட பகையலநுங் குலப் பேர்கொண்ட
சிறுமருங்கு லிற்ற பிழைக்குஞ் சொல்லேவ றுண்டோ
தயிர்கொண்ட வொரு குடத்தை யயலே வையுந்
தண்ணமுதங் கொண்டுபெருந் தவக்கோர் தங்க
ளுயிர்கொண்டவிருகுடத்தை யென்மேல்வையு
மயலாமுலக மையல் செய்யலாமே ௧௬.

செய்சுடி கைமலரி விளக்காற்
றிகழினிருள சீத்தாடு பணி
யையர் பிறந்தார பிறவாத வாரூ
ரடைந்தார்க் கடையாவே
வெய்யகயவாயறற கோட்டு
விரித்திசெ செங்கட் பகடேறுங்
கையர் பாகத்தெரிகுஞ்சிக்
கரியமேனிக கடுங்கூற்றே ௧௭.

கலித்துறை

கடியாவன லிருபபும் புனல் சேர்வதுங் காலுண்பது
முடியானடப்பது மோர்தவமோ முறையால் வணங்கிப்
படியாதரிக்கின்ற வாரூர்ப் பிராற்குப் பணிபுரியு
மடியாரடியவர்க் காட் செய்வதே தவமாவதுவே ௧௮.

விருத்தம்.

ஆவது மெழுபிறப் படைந்து மண்ணதாய்ப்
போவதுந் தவிர்ந்து நீர் பொருந்தவேண்டுவீர்
காவருமலர் வயற்கமலை மேவிய
தேவாகண்டரைச் சிந்திப்பாய்களே ௩௯.

களையாய நறுநிலை மதுமோது
வயல்மேவு கமலேசனார்
வளையாத வொருகோலின் முறைநீதி
புரிசோழ வளநாடதே
விளையாக்கள் விழிகாணிலியல்போய
விதிதன் பாவமெழுவாயமோ
முளையாததாயுமோவி பொருதாலும்
வளையாத முடிதாழ்வதே ௪௰.

தாழாதசிறுவிதியு கெய்யாச செம்பொற்
றுளைமான் முதலேலருந் தழல்வெள்ளிக்கே
வாழாது முனிவதுமருள கொடுத்தாரா
வள்ளலார் செவ்வந்தி மாலைதாரார்
வீழாத வன்பினா தாம்போற் செல்வம்வேண்டினருக்
களிப்பது போன் மிளிர்பூங்கோதைக்
கேழாரு முகமலர்க்குழலை நோக்குங்
கிளர்புன லிருகத்து நயனக்கெண்டைதானே ௪௧.

கெண்டைவிழி முதகரும்பசசாளரவா
சவிறுடையித்தேன் கிள்ளை நவுருந்
சண்டைசெயு மதன்கொடுங்கோல் விலக்குமென
முறையிடுதல் சமுகமேகவீர்
பண்டை மறைநெறிபுரிதவருமிற
செங்கை மழுப்படை போதாமற்
கண்டையமுங் கொண்டரியாசனத்திருந்தேதப்
படி புவனங்காக்குமாறே. ௪௨.

கலிப்பா.

ஆறுகொண்ட சடையாரு
    ராதி கொன்றைதகாரதுமின்னை
நீறுகொண்ட மெய்யடிய
    ராகிக்கொளவும் பொறுப்பாரோ
மாறுகொண்ட நாளொரு பூ
    வங்கெடுத்தமாதொருத்தி
வீறுகொண்ட நாசி கரம
    வேறுக்கிவிட்டாரே ௪௫

கலித்துறை

விட்டாரிலங்கையின்றலைவனைப் பாட
    விரும்பிக் கலைஞற்
சுட்டார்மதனைப் புரவாணரையரி
    சோரிகொண்டார்
மட்டார் குவளைவயற் கமலைசா
    வளைபல்விறகுஞ்
செட்டார் மதுரைபுரந்தார பொன்றுடனத்
    தென்னிலமே ௪௬

விருத்தம்.

தென்மலைத் தமிழாரூர்த் தியாகரென்பதுதான்வீரு
பொன்மலைபோலுங் கோபுரப்பூவைய ரெல்ணிலாரின்
மின்மலை மருங்குலாளோர மெல்லியல் வீதிதோறு
நென்மலை கொள்வீரென்ன நிறைமுரசறைவித்தாளே ௪௭

வித்தாகி யொருமூன்று முதலான வாரூரர்
    மேவார்கள் போற்
பித்தாகி நான்வாடுறப்போரிஞரதோ
    பிறங்காழியூர்
முத்தார் சுவட்டெல்லை தாராதி நப்பாய்
    முனைக்குருதலைப்
பத்தார் பனைக்கொண்டல் கைச்சங்கெனச்சங்கு
    படுபௌவமே ௪௮.

பௌவத்தொலிபோல் மறைபரவப்
பாவையனையார் நடமாடச்
சைவத் தவர்பின் னின்றுவிண்ணோர்
தடக்கை கூப்பக் கருவிமுறை
யைவர்க்கம் முன் னின்றியம்ப விருந்
தந்திக் காப்புக்கொண்டருளுந
தெய்வப்பெருமா னணியாரூர்
சேரார்பிறவி தீராரே ௪௭.

கலித்துறை

நீராத ரதிர் நாவாலிருமை மேயுமணிமவுலித்
தேவர்நாணும
லாராத காதல் புரிபரம்பொருளார் விழாவறா
வாரூர் போல்வா
போருஞ் செய்யாத பூம்பாவை நாளையுனக்
கீவர் பாலுங்
காருங் கொடியு முணைப்பனை தாழி
லாடிய வேற்கணளினுமே ௪௮.

சித்து விருத்தம்.

மனங்கொடுத்த நீலகண்ட நாயனார்க்குக்
கனகமடிக் காயிரமுங் கொடுக்கமேருத்
தனங்கொடுத்த வெட்டவெளிச்சித்தரபரா
தரணிபிற போய்ச் சிறுதேனுஞ் சாற்றமாட்டே
மனங்கொடுத்த மணியொன்று விண்ணோர்க்கீந்தோம்
வயிற்றெரிவால் வித்தையெல்லாமறந்து போனேன்
மனங்கொடுத்து நம்பசியைத் தணிக்கவல்லார்க்
கட்டமா சித்தியு நா மருளுவோமே ௪௯.

அகவல்.

அரும்பொற் கலத்திலாரமு தருந்தினர்
மருங்கலவோட்டிற் காடியேற்றுண்ணவும்
பழுதில் பொன்னாதுகில் பன்முறையுடுத்தோ
ரிழையிழைபவிழ்துகி லிசைத்திசைத்துடுக்கவும்

பரிதச்சாந்தம் பன்னீரணிந்தோர்
வெளிமட்பூழி வேர்வையிற்பூசவுந்
தநதக் கட்டிலிற்றனிரிணைத்துயின்றோ
சந்தியம்பலத்திற் றடங்கையிற்றுயிலவு
மதக்கரிநெடுந்தேர் வாம்பரியூர்ந்தோர்
பதத்தழற்பாலை பாற்றனிச் செல்லவு
முரசு மூன்றிரட்டு முழுமணிமுன்றி
லுரை செய்முட்டுறு வோரிகூண்டொலிப்பவு
பொற்றைவெண்குடை யரசுறுமதத்தானி
முற்றெற நக்கெழுந்து முதுமுரய்பாகவுந்
கன்டுமொனிடா காமுறு செலவ
முன்டெனக்கருதுவ தொழி நீ மனனே
யாலத்தானபன னந்தகோடியர் பணி
மூலத்தான் முழுமுதல் மூர்த்தி
வரகவி யொருதநியை மணப்பப் பதியிலார்
தெருவொலா மணப்பசசெய்தோன்
கண்ணிமை பொருந்திணுங்கடவுளை
தொண்டரெண்ணில ரிருக்குங்காவணர
திறைவனடிக்காயிரம் பொன்னருப்பரிச நளிக்
கோடிக்கு மப்பெயர் கொடுத்திடும் வள்ள
லொருநாக் கடவுளவனே
தீராச செல்வத் திருவுடையானே

விருத்தம்.

ஆனேறுமாலாஞர் பூமியுளக்
கமலமா மாதர்க் கோதை
தேனேறுமொழிக்குதலை தெளிநதநிலை
முளைத்தநிலைச்செவ்வாய் முத்த
மீனேறுகடல் விடம்போற் கொலைகற்ற
நிலையாழை விழியு மெவ்வா
றானேறுகு நதி வெள்வேலுழவ லிவன்மாட்
டென் சொ லுரைக்கு மாறே ருக.

கலிப்பா.

உரைத்தபொற்றரு நாட்டினும் வீறுமாரூர்
காவிரி நாட்டினுள்ளோங்கியே
தரைதகலத்திடர் தீரப்பொன்னங் கனிதந்துளார்
சொற்றமிழ்க் கோதைகோதையார்
நிறைத்த மூன்றுநோளாறுபுராணர் மெய்
நீக்கலக கொடியார கொடியாளி
யிறைதத மென்குழலாரளியில் லவர்க்கில்லையேல்
வைய மெவ்வண்ண முய்வதே ருஉ.

விருத்தம்

உய்யானமிமைப்பிலர் தாருவிமேறுங்குமாரூர
மையாரனாரோ சேவடிசேர் முடிவள்ளலங்கண்மோ
செய்யாளிடை சொன்மதுராமூலைசேர் குணஙகள்
கையாலெழுதித்தரின் நீகலைக் கல்வியானே ருந.

பாவின கலித்துறை

கல்லாத செல்வக் கபவா தங்கவற கழிங்கடைகள்
பல்லாயிரந்திரிகதாவதென பாணமுன் பாணனையோ
ரல்லார் பொழு தினைழுதகான் நமலை யமலனல்லால்
வலலா தம் பாடலறிநதார கொடுப்பவர்
மாநிலத்தே ருச.

கலிப்பா

மானையணிந்த செங்கைவள்ளலை யாரூரயன்மால்
கோனையடிபணிந்த போதைபை நீவாட்டுதிபாற்
கானைவிரிகுழுதக்கையா மறந்தனையோ
தானைய மாபடு தக்கன்வேள்விச்சமரே ருரு.

விருத்தம்

சமரநாடிக் கலக்கப்பிழைபின்றிச்
சாற்றிலயன்மால் பதமுந்த துவதாரப்
பமர நாடித்தமுக் கமலர் தூக்கின்வீறுய்
பத்தரொன்றும் வெண்டாரைப் பரிதலாலே

குமாநாடகவடிவககுரிசிலொடும்
குரும்பை முலைவார் தருபூங்குழலாளொடு
மமரா நாடாளா தேயாரூரான்ட
திசயம்மா வந்திக்காப்பழ நறைர ௫௬.

கலிப்பா

அழகுக் காருமொவ்வா ரருமைத் தேவர்பிரான்
கழகத்தாரொலி கூர் கமலைக்காவலனார்
பழகிக் கூறியருள்பழுதற் றேகினர் போந்
குழகக் கோகிலமே கொடிதிற் கூவுதியே ௫௭.

விருத்தம்

உதியாத தமிழ்மாலை புனை கமலையீசர்க் கோரறிவின்மா
மறை நாமத் தாரின் முன்னோ
விதியெழுத்துத்தீர்ந்த பொருள் மேனி வில்லு
விளங்கு மதிச்சடையான் விமலனார்க்குப்
பதியனந்தந் நதியனந்தம் பொன்னனந்தம் படையனந்தந்
தொடையனந்தம் பணிந்தோர்க்கீயுங்
கதியனந்தந் நிதியனந்தம் வடிவனந்தங் காவனந்தம்
பாவனந்தங் கருதுங்காலை ௫௮.

வலைச்சியார் விருத்தம்

கருவாராதடியேனையாண்டநீல
கண்டதே வரகண்டர் கருத்தாலென்று
மருவாயுருவாயெல்லா மான
வண்ணலார் தேரூரு மாரூர்தன்னில்
வெருவாவிடை மேவிய முலைக்குன்றேந்தி
மீன்விற்கும் வலைவாணர் மெல்லியலாருக்
கொருவாற் புகழவொண்ணா விருவாற்கு
முயிருண்ணுங் கயற்கும் விலையுரைக்கொணாதே ௫௯.

கலிப்பா

ஒண்ணுதலிபாகர் மறையோது திருவாரூர்
வண்ணமுறு சித்திரமு மாதரொனிறுடேன்

றிண்ணமிது சேரியரை யாரறிவர் மின்னே
பெண்ணமுக மேயடியே னுடன் பிணக்கே கூ௰.

மடம் விருத்தம்

பிணங்குசமயமெவைக்குங் கடவுளாரூர்ப்
பெருமாற்குக் கண்கொடுத்த பெருங்குலத்தோம்
அணங்குமணமே பேசவந்தமன்னர் தூதாவ
கூறறங்கண்மெயனபகரியாய் கொல்லோ
வணங்குவிசைசயற்கரிய கண்ணொன்றந்தோ
மாதரண்ணீராரவனா வதுவை செய்தோ
பிணங்குதுவளைக்கரசனைமைப்பெண் கேட்டே
யெங்கண்ணொன்றல வானமெய்தினனே கூக.

கோற்றியார் விருத்தம்

எய்துமாலானுர்தம்மை
யிறைஞ்சுவீ ரென்பார் மென்பூப்
பெய்து மாலானுரெல்லாம்
பெருகவே பணிய வந்தீ
ருய்து மாலென்று விண்ணோ
ருடனிசை கூறி யன்பு
செய்து மால்பணியு மாரூர்ச்
சிறறிடைக் கொற்றியாரே. கூஉ.

கலிப்பா

கொற்றுவைவேல் கொள்முசுகுந்தன்
மதுவாதியராங்
கற்றார்பணி தென்கமலையர்
பூணுமெனவோ
மற்று ரொருவொவ்வாத மாலை
யொரு சூலத்தார்
சொற்றார்கொண்டார் பாரந்தீர்த்தார்
வண்சேடனுக்கே. கூ௩.

தாழிசை

கோடுகொண்ட கோளாந்தர்
குடையுநந்தி நான்முகன்
செங்கைகொண்ட கருவியுந
தியாகரென்ற சின்னமும்
வீடுகொண்ட பேர்வணங்கு
நடனமும் பொன்மாரியும்
விலக்கியூரா தூதுபோன
விமலர் மேவுகமலையார்
ஏடுகொண்ட வோதியு
மிராகமேதகசோதியு
மிரத்தினமுத துமாலைகொண்ட
யானையும பணிப்பிரா
ஞடுகொண்ட மணியிழைத்த
தோடுகொண்டவள்ளையு
நஞ்சுகொண்டவிழியு மென்றென் னெஞ்சு
கொண்டு போனதே. ௨௪.

கலிப்பா

போனவினையின தோது கமலையர்
பூவையுமையொரு பாகனார்
பானலணி திருமாலை தருகிலர்
பாவையுயிரினிவாழுமோ
கூனவிளமதி பாவியா வெழு
கோடியுகமயலார் போலா
மீனவதிர் கொடியாடவடுகனை
வீரமதனமராடுமே. ௨௫.

விருத்தம்

ஆட்டுதொறுந் தொறுமது நாவாயிரத்தா
லயில்கமலைத்தியாகேசரடியைப் போற்றித்

நீட்டுபுகழ் பெறுகளிபெய்ந் சத்திபூசைசெய்து
மதுக்கதை யருந்தார் சித்தி சேரார்
கொட்டுமுலைமது நாமம்வின் றேர் கொண்டார்
கொழுந்தகையின் பெருமை மறைகூறக் கேளீர்
வெட்டுமகமபலவினுமுண்டசையவாலால மேற்றெனும்பு
கைக்கொண்டாரென் விண்ணில் வேந்தே. ௬௬.

வேந்தரிருவெளாண் டோளி கறலும்
வீரமவுவி நடுமாலை
மோந்தகழற் கால்வள்ளல் பொருள்
முற்றிதன் முன்னினை பேல்
சாதமுண் றும் பூந்தோட்டித்
தண்ணறு ருநார் சாத்தூதி
வாய்ந்தவுயிரைத் தருமலையின்
மருந்தங்குணர்ந்து வருவாயே. ௬௭.

வருமின னிவரி புரியவெதிருமிழ்
மதுவினி தழியின் மாலையர்
கரிசைபுரிசெய்த விறைவர்மறை பயில்
கமலை பலருமேவினார்
கரியும் வரிவளையினமுமுறை முறை
சரியுமிரு விழி யோபடா
தெரிவையவர் நகைபுரியா ரெரிவது
தெரியுமதி யளிசித மே. ௬௮.

காற்காலம்—பின்னடிமடக்கு.

சீதமா முலை வனங் கணந்துங்காலங்
தீவினை யென் முலைவணங்க ணந்துங்கால
மாதரலர் மென்மை கரையுங்காலம்
வருநீர்க்க ணலர் மென்மை கரையுங்காலம்
வேதகாரணன் பரவுந்தியாகராசர்
வீதிவிடங்கப் பெருமான் விளங்கு மாரூர்க்

காதலாம்பிரிவானம் பொழியுங்காலங்
கருவானம் பெருவானம் பொழியுங்காலம். ௬௬.

காலனு ருயிரளித்த கருணை வாரிதியே வேத
மூல நாயகமே பொன்னே முத்தமே பவளக்குன்றே
யால நாவயின்ற வாரூரமுதமே யென்னுதன்னே
சாலநாட் கழித்தபாவிக் கென்கொலோ சாருமாறே ௭௰.

கலித்துறை

சாரார்புறங் கடந்தார் கபமேலசர் கடங்கடல் வாய்க்
காராரு நஞ்சுண் டிருந்தார் வியப்பென்பர் கட்டுரையார்
நீராதென் மெய்மை யுருக்கு நிலாவென்று

[தீக் கொழுந்தை
யோராச கோரங்க ளுண்டிறவாம விருப்பவனே ௭௧.

தாழிசை.

பனகவுச்சியுலகில்வீறு
பட நிறுத்த வெல்லையும்
பாவைகேள்வர் நதியிவிட்ட
பைம் பொனூற்றவாவியுந
தினகரன் பொன்னடியான்
தெய்வவாழியிரதமுஞ்
செய்யகின் கிளிப் பதமுஞ்
சிவந்த நீதி வீதியும்
அளகமுற்றதேவர்மேவு
காவணத்தின் மேன்மையு
மயனுமாலுமாலை தாறு
மடி வணங்கு கோயிலுங்
கனகரத்தின வரியணைத்
தியர்காசர்வடிவமுங்
காணமாதவஞ் செய்யாத
கண்கடெளன்ன கண்களே ௭௨.

கலித்துறை.

கண்ணுடற் பரவை யாரூர்க்
காமொளி களிழ்க்கும் வேலோர்
தண்ணுடைக் கோதை வேண்டிக்
கங்குல் நீசார்வ தென் கொல்
பெண்ணுடற் பாகனூர்ப
பெருந்தகை கைலைபோனுந்
திண்ணுடற்சிய வேறு
திரிமுகக் கோலினே. எக

விருத்தம்.

ஏதேதென்பர் பிழைசெயினு
மிம்மை மறுமைப்பலன் கொடுக்கும்
காதே குழையா ராரூரர்
கழுநீர் மாலைதாராரேல்
நீதேர்குவ தொன்றில்லை யிந்த
நீநியாறு றயில்கொண் டணைவாயேல்
மாதே யென்பா லவர் கனவில்
வருவா ரின்பந் தருவாரூர் எச.

கலிப்பா.

தருவாரூர் திமில் வந்தே தக்கன் வரமெனப்பிறவி
யொருவாரூர் தொறு முழன்றதனைற் பயனுண்டோ
மருவாரூரா னணிவார் வன்மீகம் பணிமனமே
திருவாரூ றறியாதார் சிவலோக மறியாரே எரு.

கலித்துறை.

அறியார் புனைகின்ற காமர்விலை யருளா ரிவள்மால்
குறியாரெனச் சொலுப்போது லறிவரெனக்கூறுவரோ
முறியா நறுமலர் தூவி விண்ணுடர் முடிபணிவார்
மறியார் கரத்தைய ராரூரர் நாளுமத னெய்தலே எசு.

மாதங்கி விருத்தம்.

செய்வாளுங் கொடுமாமு முடைய சிற்ற
　　நிருதரிறைக்கிராவணனு நெடியபேரு
மொய்வாளு மாருயிருந் தந்தவாளுர்
　　முத்தனுர் புகழ்பாடு மாதங்கி
மெய் வாளுங் கைவாளும் மைவாட் கொண்ட
　　விழிவாளுங் கண்டுருகி மெலிந்தோர் தம்மேற்
கைவாளும் பகழியுமா வினிற் கொள்காமன்
　　கடிவாளி பொழிந்திளைத்தான் காயந்தானே என.

தூது விருத்தம்.

காயமினெனப்பூத்தபூம் பொய்கையிற்
　　கம்புளையன்னங்காள்
நேயனூநாரைகா ளொரு மொழி
　　நீர்சொலிற பிழையுண்டோ
மாயமீன் விழி மயிலனி கமலையெம்
　　வள்ளலார் வினவாரால்
மேயினை விழி முத்தணிபொன்னென
　　மெய்நிறந்திரிந்தேனே　　என்பு.

அடிமடக்கு—தாழிசை.

திரியுமலைவாய்ச்சங்கமே
　　செம்பொன்மலைவாய்ச் சங்கமே
திரையின்பாட்டுச் செவ்வழியே
　　தீக்கும் பாட்டுச் செவ்வழியே
விரியுநிறம்பாலோதனமே
　　மேவாதென்பாலோதனமே
வெண்பூங்கண்டன்மாலையே
　　விரும்பேன்கண்டன் மாலையே
யுரியவெம்பாகுவலையமே
　　யுரைக்கும்பாகு வலையமே

யோடும் பண்டநிறைகலமே
யுடையேன் பண்டநிறைகலமே
யரியவாவியுளியிரோ
யறு மெஞ்ஞவியுளியிரோ
யாராமாநூர் வள்ளலேயே
யழைப்பாராநூர்வள்ளலேயே எசு.

மருட்பா.

வள்ளமுலேச் சாந்தம் புலருமதிவெயர்க்கு
மென்னரியநீல மிமைக்குமா-ஞளமே
பாரிடைப் படையாநூர்
தேரிடமாகுமித் தேன்மொழியிடமே அ௰.

கலித்துறை.

இடங்கொண்டமாதினராநூர் நாட்டிறையேகெற்புக்
கடன்கொண்டவளவர் வேகறை நீபவிகைத்தருவன்
விடங்கொண்டகண்ணமஞ்ஞூர வெதிருமீன்பகையே
வடங் கொண்ட கொங்கைமுன்னுள் கொடியேயெம்
மணிக்கொடியே அக.

விருத்தம்.

கொடிவிடையவர் குறு கலா நடையூர
பொடி படமுனிவர் பொலி கமலேயின்வா
படியவர் துதி செயு மாகா வொலிபா
படிமிசை யவரிவா பழ விணையறுமே அஉ.

அறந்தவாதருளாழிமாலிந்திர
ஞலயத்தினமாரூர் சிறந்ததா
மென வந்தசிங்காதனத்
தியாகரைப் பணியாதார்
பிறந்த மேற்குல வேதியராயினும்
பெருமதுக் குடித்தெல்லா
மறந்தபாதகரே யவரிம்மையு
மிலர்தாமே அங.

வெண்பா

இலவ விதழ்க்காம விடர்க்கொன் றுரைப்பன்
மலர்வனஞ் சூழுங் கமலைவள்ளல்-கலவாயில்
கோடல்வேள வந்தவிழ் கும்பிட்டா லுய்யுமோ
ஆடல் வேள் செய்யுமமர் அச.

வஞ்சித்துறை

அமரர் மாமுடி-விமலமா மணி
கமலை நாயகர்—தமது பாதமே அரு.

வஞ்சிப்பா.

பாதமோது பழவடியவ
ரேதமேதுமிலருள் பவர்
சொற்றவானோர் தொகுசிதகலையின்
புற்றின்மேவு புரிசடையவ
மறைபரையொடு மதிகரிபரி
மறைகறங்கொலி மறையாரூ
ருறையுந்திருவடியாரடிசோது
மிருவினை நீங்கியின்பம் யாமுறவே. அசு

துறம் விருத்தம்

முறத்தினிறை நெற்கொடுவா கைகாட்டம்மே
பல்லி மொழிநன் றுன்பா
லுறத்திருவாரூர்ப் பெருமான் வருவாரெங்கள்
குறிபொய்யா துறைப்பக்கேளாய்
திறத்தின் மரையேற்றைப் பயந்தோன் குறிகற்பா
னெங்குலத்திற் சேர்ந்தான் சேயோன்
குறத்திகுறிவழி செல்லலா
லுத்தமவேதியனென்றே கூறுவீரே. அஎ

வெண்பா.

கூறிவாயான் விடுத்தகொண்டல் வரத்தாழ்த்ததென்கொ
லாறிவருஞ்செஞ்சடையாராரூ—ரேறுகைவா

ராடுந்திக கூத்தர்க் கருள்புரிமால்காணுதா
ராடுந்தீக் கூத்தர்க கவா. அஅ

கலிப்பா

வாவும் விடையானூர் வள்ளலருளில்லாருக்கி
யாவுங்கொடுப்பவருமில்லை யவ்வளவோ
மேவுஞ்சிந்தாமணியும் வெம்பாலாம் வேலாமைங்
காவுந்தருபசுவுங் கற்பசுமாங் கண்டமே. அகூ

கலித்தாழிசை.

ஏரால்விழியால வெப்பநினைன் மடநாராய்
சீராரும் போதாமே செங்கால் வெண்குருகே
தாராநாட்டொளி பூசுத கடிக்கை நறுந்துளி தூங்கும்
வாராருஞ்சடையார்க்கென் மைபல் நீர்மொழியீரே. கூ0

கலித்துறை.

மொழி முக்தமிழொலியாரூரமேவா பின்முருகமையப்
பொழி முத்தக்கா விடைநீதந்த மாந்தழை பூந்துகிலுங்
கழி முத்த மாலையும்பூணுங் கலையுங்கனக மெய்யும்
விழி முத்தமேவலிற் சாபசப்பூந்தழைமின்னினுக்கே கூக

விருத்தம்.

மின்னாட்டுஞ்சுடர் மழுவான் வீதிவிடங்கப் பெருமான்
விளங்குமாரூர்
மண்ணாட்டி லதிகமெனச் சோணாட்டிலாரூரில்
வந்தாரென்று
விந் நாட்டிலிவ்வூரிலெய்தாமற்றவந்தான
மியற்றியந்தப்
பொன்னாட்டிற் புகவினையும் பூரியர்
பேதைமையை பெவர் போக்குவாரே கூஉ.

கலித்துறை.

போகத்துமையவள் காணுங் கொடுகட்டிப்
[பொற் பிறைத்தி
யாகக் கடவுள் கமலை நண்பாவொரு சிற்றிடையின்

"மாகத்தவி மதிவாண் முகத்தேவிடம் வாய்த்த விழி
யோகக்க நங்கடற்கே யெனதாவி முழுக்குண்டதே கூ

விருத்தம்.

குண்டர்விழி குருடாக விழிதாம் பெற்றுங்
குளிர் புனலால்விளக் கிட்டுங் கூசாதேமுன்
கண்டவுமைப் புறமென்று மிருநாறாது
காரிகைபால் விடுத்துமிசை காட்டலாமே
வெண்டாள வச்சிரமாணிக்கச சோதி
வீரசிங்கா தனதநியாக விமேலுதனோ
யண்டமெலாந் தொண்டருமக குண்டானுவு
மாரூர்வாழ் திருத்தொண்டர திகர்தாமே கூச

தாழிசை.

அதிகமாலையோவி மேணிபொன்பரப்பியல்லமை
தாழிவீழ்த வுற்றுமிக்க வலைகலைப பொருந்திய
புதியசோதி மணிபெறிநது கண்களீர் நிரமபியே
பொன்னியொத்த கன்னி கங்கை
பொன் மணக்கிலீனமோ
மதிமுகத்துமாத ரேழிகைக்குவான மாதர்சேர்
மகரவீணை மறைபினுனும் வச்ரமாட வீதியுங்
கதிசெய் தெய்வவாவியு முழக்கறுத கமலையார்
கனகமாரி பொழியுமவீரகண்ட யதியாகரே கூரு

வெண்பா.

ஆகமலை நேரா ரக்காரி நாடநன்று
மாகமலைகோயில் கொண்டவள்ளலார்—நாகமலை
வெண்கமல மேல்முடியார் வீறடியா ரேவலற்கா
வண்கமல மேல்வாழும் மா. கூசு

விருத்தம்.

மாமகளும் வண்கணமுமயங்கி நடமபுரி கமலை
வள்ளல் பாகத்
தேமகளுங் மேழிமையோர் தெரிவையர்க்குள்
நாணமிலார் சிலருண்டாமால்

பூமகளும் பூமகளும் வழங்காத புல்லரையும்
புல்லினர்பா
னுமகளும் புகழ்மகளுமவரிடத்துத் தாம்புகுத
நாணினரே. கூ௪

வெண்டுறை.

நாணரவப்பொற்சிலையார் நகைமணிக்கோயிற் கமலை
நாடும்வளளல்
மாணரவத்தலையுலன் வருஞ்சுரஞ்செயதென வுள்ளம
வ நந்தலையூர
பூணரவத்தானைகளன் போற்றவரக்
கடிதூர்கதே
பூணரவ மாலிப்பால் நம்மூரிடைாற்
சேர்த்துவனே. கூ௫

விருத்தம்.

சேர்க்கின்றை தோட்டழகர் பாவாதபூவை வண்ணன்
றேடிக்காணு
வார்க்கிறை கிங்கிணிக்கா லாநார் பூங்கோயிற்
கலரும் வாசம்
போர்க்கின்ற சுண்ண முங் கண்ணிரை பாதபுலவோர்கள்
போற்றியபோறறிக்
தூர்க்கின்ற பனிபூறுங் தோகுக்கிறை பணிபுரியுந
தொண்டினர்கமே கூ௬.

வெண்பா.

தொண்டர்க் கெளிதகுஞ்சூளா மணிமெளலி
யண்டர்க்குக் காண்டற் கரிதாகும்—விண்டருநூல்
ஏற்றுகமலாலயர்தாந் தகைமையென்றும் கேள்வரென்றும்
? ற்றுகமலாலபர்தாட்பூ ௬௭.

(முற்றிற்று.)

தியாகேசனடிகளே சரணம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் திருவாரூர் நகர மடத்துத் தெரு சுவாமிநாத தேசிகரிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.